

Točno e deka ženata ima novo mesto vo našiot sovremen život. Toa "novo mesto" se naoga vo izmenetite opštestveno-ekonomski uslovi, po radikalnite presvrti na nejzinata funkcija kako opštestveno, političko i kulturno bitie.

Ovoj problem ima poveќе pristapi. Veruvam deka samo kompleksniot pristap može da dađe iscrpen odgovor i točno da go opredeli karakterot i značenjeto, težinata i složenosta na ona što go označuvame kako novo mesto na ženata vo našiot sovremen život. Toa e rabota na sociolozite, ekonomistite, psiholozite, pedagogite, istoričarite i mnogu drugi naučni rabotnici.

Što mu ostanuva na poetot? Kakva e negovata uloga? Kakov e ili kakov treba da bide negoviot pristap?

Ženata e večna tema na poezijata, večna preokupacija na poetot.

No i najslučajната prošetka niz istorijata ne ubeduva deka sfakanjata za ženata se menuvaat isto tolku zakonomerno kako što se menuvaat i sfakanjata za životot i deka ovaa večna tema e večna samo kako poetska inspiracija čii tekovi vodele i vodat kon različni poetski sogleduvanja na ženata.

Ona što mi se čini značajno vo momentov, bi dodal i neizbežno, toa e dolgot na denešnata poezija da go simne lažniot oreol od glavata na ženata, oreolot na nadzemno i nezemno suštestvo da go oslobodi nejzinoto lice od site licemerni ukrasi, idealizacii i romantični boi, što znači od site atributi što go navreduvaat i ponižuvaat nejzinoto dostoinstvo, nejziniot ugled i čest, kako i nejzinoto vistinsko mesto i uloga vo životot.

Ženata, ottužena vo realniot svet i vo svetot na poezijata, treba da se najde vo poezijata, a i poezijata da ja najdne so onie životni zanesi što taa navistina gi nosi so sebesi.

Ne bi možel sosesem da se soglasam deka segašnite uslovi što ne se razvivaat vo sklad so proklamiranata emancipacija na ženata i što ja optovaruvaa so razni sitni i krupni griži i dolžnosti - vodat kon toa taa postepeno da ja gubi svojata ženstvenost. Naprotiv, bi se osmelil da tvrđam deka nie denes imame poženstveni ženi od koga i da e porano. Denešnite ženi se poženstveni od nivnite majki, a nivnite kerki poženstveni od niv.

I pokraj vistinitosta na faktot deka ženata denes e optovarena so mnogu griži i deka mnogu nejzini problemi ne se rešeni, ne bi možel, po moe mislenje, da se izvede zaključok deka taa se ottuđuva od svojata ženska priroda i deka e sé pomalku žena.

Bi bilo, isto taka, netočno da se tvrdi deka ženata otsustvuva vo sovremenata naša poezija. Znam oddelni mnogu dobri pesni, pa i celi stihozbirki što ja vospevaat ženata. Samo na razlika od porano, segašното poetsko čuvstvo inspirirano od ženata poveče ne e ednodimenzijsko; toa e ne samo daleku porafinirano, tuku i mnogu posloženo i isprepletено so mnogu drugi komponenti što na eden ili drug način se vrzuvaat so čuvstvoto za ženata. Toa e čuvstvoto za pejzažot, prirodата, tatkovinata, minatoto - eden cel spektar od raznobojni a sepaк edinstveni doživuvanja.